

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. november 2018
Kontor: Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Marie Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0037-0029
Dok.: 921655

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (L 84), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. november 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lotte Rod (RV).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (L 84):

”Kan ministeren konkretisere eller eksemplificere, hvilken type kriminalitet, der kan udløse straksreaktioner?”

Svar:

1. Ungdomskriminalitetsnævnet skal behandle sager om børn og unge i alderen 10 til 17 år, som har begået eller som er mistænkt for at have begået personfarlig kriminalitet. Ved personfarlig kriminalitet forstås i denne sammenhæng f.eks. forskellige former for vold, herunder simpel vold, grov vold, vold og lignende mod offentlig myndighed samt voldtægt og røveri.

Derudover skal Ungdomskriminalitetsnævnet behandle sager om børn og unge i alderen 10 til 17 år, som har begået eller som er mistænkt for at have begået anden alvorlig kriminalitet, og som samtidig er karakteriseret ved en række risikofaktorer, der gør dem særligt udsat for at ende i den hårde kerne af kriminelle unge. Ved anden alvorlig kriminalitet forstås i denne sammenhæng kriminalitet, der, hvis sagen blev behandlet i det strafferetlige system, ville kunne udløse en frihedsstraf (betinget eller ubetinget). Det kan f.eks. være forskellige former for formueforbrydelser, herunder indbrudstyveri og brugstyveri af motorkøretøjer, men også andre forbrydelser som f.eks. groft hærværk og trusler.

2. Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse kan bestå af en straksreaktion, som skal være af opdragende og genoprettende karakter, og et længerevarende forbedringsforløb.

Efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 12, stk. 2, kan Ungdomskriminalitetsnævnet pålægge barnet eller den unge en straksreaktion, hvis der foreligger oplysninger om, at barnet eller den unge har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for, at barnets eller den unges udvikling er i fare.

Det er således ikke den kriminelle handling, som har medført, at sagen behandles i Ungdomskriminalitetsnævnet, der i sig selv er afgørende for, om nævnet kan pålægge barnet eller den unge en straksreaktion.

Som det fremgår af pkt. 2.1.2.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, skal der foretages en konkret vurdering af barnets eller den unges forhold. Det er centralt, at straksreaktionen har et klart og opdragende og dermed ud-

viklingsmæssigt sigte, herunder at barnet eller den unge bringes til at forstå konsekvenserne af kriminelle handlinger. En straksreaktion kan således – men vil ikke altid – have en sammenhæng med den kriminelle handling, som har medført at sagen behandles i nævnet. Hvis et barn eller en ung eksempelvis har begået groft hærværk på skolen, vil en straksreaktion f.eks. kunne bestå i at rydde op efter hærværket eller lignende sammen med en lærer eller en pædagog, så det bliver tydeligt, at barnets eller den unges handlinger har haft negative konsekvenser.